

Dziennik Urzędowy L 19

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

24 stycznia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 109/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 110/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. wprowadzające środki przejściowe w odniesieniu do pozwoleń na wywóz oliwy z oliwek ze Wspólnoty do państw trzecich** 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 111/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006 4

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 112/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 93/2006 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 113/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych z stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 94/2006 8

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 114/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 10

★ **Dyrektywa Komisji 2006/8/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych⁽¹⁾** 12

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Komisja

2006/25/WE, Euratom:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniająca regulamin wewnętrzny Komisji** 20

2006/26/WE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczące skoordynowanego wspólnotowego programu monitorowania na rok 2006 w celu zapewnienia zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz niektórych innych produktach pochodzenia roślinnego oraz krajowych programów monitorowania na rok 2007 (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 11) ⁽¹⁾** 23

2006/27/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 16 stycznia 2006 r. w sprawie specjalnych warunków dotyczących produktów mięsnych z koniowatych przywożonych z Meksyku i przeznaczonych do spożycia przez ludzi (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 16) ⁽¹⁾** 30

2006/28/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie przedłużenia maksymalnego okresu stosowania kolczyków u bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 43) ⁽¹⁾** 32

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ **Wspólne Stanowisko Rady 2006/29/WPZiB z dnia 23 stycznia 2006 r. uchylające wspólne stanowisko 96/184/WPZiB dotyczące wywozu broni do byłej Jugosławii** 34
- ★ **Wspólne stanowisko Rady 2006/30/WPZiB z dnia 23 stycznia 2006 r. przedłużające i uzupełniające środki ograniczające skierowane przeciwko Republice Wybrzeża Kości Słoniowej** 36
- ★ **Wspólne stanowisko Rady 2006/31/WPZiB z dnia 23 stycznia 2006 r. przedłużające środki ograniczające skierowane przeciwko Liberii** 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 109/2006

z dnia 23 stycznia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 stycznia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	109,2
	204	68,8
	212	95,5
	624	107,9
	999	95,4
0707 00 05	052	167,4
	204	101,1
	999	134,3
0709 10 00	220	88,5
	999	88,5
0709 90 70	052	88,5
	204	141,3
	999	114,9
0805 10 20	052	47,3
	204	55,9
	212	50,5
	220	49,3
	624	58,2
	999	52,2
0805 20 10	204	71,8
	999	71,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,2
	204	96,5
	400	83,9
	464	142,9
	624	77,0
	662	32,0
	999	83,1
0805 50 10	052	49,8
	220	60,5
	999	55,2
0808 10 80	400	108,1
	404	102,6
	512	58,4
	720	71,0
	999	85,0
0808 20 50	388	101,1
	400	82,9
	720	54,7
	999	79,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 110/2006**z dnia 23 stycznia 2006 r.****wprowadzające środki przejściowe w odniesieniu do pozwoleń na wywóz oliwy z oliwek ze Wspólnoty do państw trzecich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 827/68 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1345/2005 z dnia 16 sierpnia 2005 r. w sprawie zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz w sektorze oliwy z oliwek ⁽²⁾ uchyliło rozporządzenie Komisji (WE) nr 2543/95 z dnia 30 października 1995 r. ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz oliwy z oliwek ⁽³⁾ z mocą od dnia 1 listopada 2005 r.
- (2) Niektóre pozwolenia wydane zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2543/95, których okres ważności wykracza poza dzień 1 listopada 2005 r., nie zostały wykorzystane w całości lub w części. Jeśli zobowiązania wynikające z tych pozwoleń nie zostaną spełnione, ustanowione zabezpieczenie ulega przepadkowi. Jako że zobowiązania stały się bezprzedmiotowe, należy je znieść oraz zwolnić zabezpieczenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Oliwy z Oliwek i Oliwek Stołowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do pozwoleń na wywóz wydanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 2543/95, na wniosek zainteresowanych stron zwalnia się wniesione zabezpieczenia, pod warunkiem że:

- ich okres ważności nie wygaś w dniu 1 listopada 2005 r.,
- zostały one wykorzystane w części lub wcale nie zostały wykorzystane do tego dnia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97; sprostowanie w Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 212 z 17.8.2005, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 33. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 406/2004 (Dz.U. L 67 z 5.3.2004, str. 10).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 111/2006**z dnia 23 stycznia 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 105/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2006, str. 11.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 24 stycznia 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	35,94	0,50
1701 11 90 ⁽¹⁾	35,94	4,12
1701 12 10 ⁽¹⁾	35,94	0,37
1701 12 90 ⁽¹⁾	35,94	3,83
1701 91 00 ⁽²⁾	34,05	8,21
1701 99 10 ⁽²⁾	34,05	4,12
1701 99 90 ⁽²⁾	34,05	4,12
1702 90 99 ⁽³⁾	0,34	0,32

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 112/2006**z dnia 23 stycznia 2006 r.****zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 93/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego artykuł 27 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje stosowane do wywozu cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 93/2006 ⁽²⁾.

- (2) Z uwagi na różnice pomiędzy danymi, którymi obecnie dysponuje Komisja a danymi dostępnymi w chwili przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 93/2006, należy zmienić te refundacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 93/2006, zmienia się i przedstawia w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2006, str. 37.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 24 STYCZNIA 2006 R. ^(a)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	26,32 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	26,32 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	26,32 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	26,32 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2861
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	28,61
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	28,61
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	28,61
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2861

NB: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(a) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 113/2006**z dnia 23 stycznia 2006 r.****zmieniające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych z stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 94/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje stosowane do wywozu syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych w stanie nieprzetworzonym, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 94/2006 ⁽²⁾.
- (2) Z uwagi na różnice pomiędzy danymi, którymi obecnie dysponuje Komisja a danymi dostępnymi w chwili przy-

jęcia rozporządzenia (WE) nr 94/2006, należy zmienić te refundacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d), f) i g) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 94/2006 dla roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2006, str. 39.

ZAŁĄCZNIK

ZMIENIONE KWOTY REFUNDACJI WYWOZOWYCH DO SYROPÓW I NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW W SEKTORZE CUKRU, WYWOŻONYCH W STANIE NIEPRZETWORZONYM ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,61 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,61 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	54,36 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2861 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,61 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2861 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2861 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2861 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,61 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2861 ⁽³⁾

NB: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, oprócz cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(a) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽²⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽³⁾ Kwoty podstawowej nie stosuje się do syropów o czystości mniejszej niż 85 % (rozporządzenie (WE) nr 2135/95). Zawartość sacharozy określona jest zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Kwoty nie stosuje się do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 114/2006**z dnia 23 stycznia 2006 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, szczególnie jego art. 27 ust. 5a oraz art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 20 stycznia 2006 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 90/2006 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 90/2006 do informacji posia-

danych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 90/2006 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2006, str. 32.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 24 stycznia 2006 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	28,61	28,61

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r., do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu – z dniem 1 lutego 2005 r.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/8/WE**z dnia 23 stycznia 2006 r.****zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnoszącą się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Preparaty złożone z więcej niż jednej substancji zaklasyfikowanej jako rakotwórcza, mutagenna i/lub działająca szkodliwie na rozrodczość w załączniku I do dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁽²⁾ muszą obecnie być oznakowane zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia (zwroty R) wskazującymi na zaklasyfikowanie zarówno do kategorii 1 lub 2, jak i do kategorii 3. Jednak zamieszczenie obu zwrotów R może być niejednoznaczne. Dlatego należy zaklasyfikować i oznakować preparaty wyłącznie przy użyciu wyższej kategorii.
- (2) W przypadku substancji bardzo toksycznych dla środowiska wodnego (zaklasyfikowanych z przypisanym symbolem N), którym przypisano zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia R50 lub R50/53, do substancji wymienionych w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG stosuje się obecnie specyficzne stężenia graniczne (SCL) w celu uniknięcia zaniżenia oceny zagrożenia. Takie rozwiązanie powoduje brak spójności pomiędzy preparatami zawierającymi substancje wymienione w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, do których stosowane są specyficzne stężenia graniczne, a preparatami zawierającymi substancje, które nie zostały jeszcze włączone do załącznika I i są tymczasowo zaklasyfikowane i oznakowane zgodnie z art. 6 dyrektywy 67/548/EWG, do których nie stosuje się specyficznych stężeń granicznych. Należy zatem zapewnić, by specyficzne stężenia graniczne były stosowane w taki sam sposób do wszystkich preparatów zawierających substancje bardzo toksyczne dla środowiska wodnego.
- (3) W dniu 6 sierpnia 2001 r. Komisja przyjęła dyrektywę 2001/59/WE⁽³⁾ dostosowującą do postępu technicznego

dyrektywę 67/548/EWG. Dyrektywa 2001/59/WE zmienia kryteria klasyfikacji i oznakowania substancji zubażających warstwę ozonową zawarte w załączniku VI do dyrektywy 67/548/EWG. Zmieniony załącznik III obecnie przewiduje wyłącznie przypisanie symbolu N ze zwrotem R59.

- (4) Terminologia użyta w opisach wymogów dotyczących pakowania i etykietowania w załączniku V do dyrektywy 1999/45/WE budziła wątpliwości ze względu na brak spójności. Dlatego należy zmodyfikować sformułowania zawarte w załączniku V do dyrektywy 1999/45/WE, tak by stały się bardziej precyzyjne.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Dyrektyw w sprawie Zniesienia Barrier Technicznych w Handlu Substancjami Niebezpiecznymi i Preparatami Niebezpiecznymi, powołanego na mocy art. 20 dyrektywy 1999/45/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 marca 2007 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji teksty wymienionych przepisów i tabelę korelacji pomiędzy wymienionymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odesłania określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 225 z 21.8.2001, str. 1.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W dyrektywie 1999/45/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) tabelę VI zastępuję się poniższą tabelą:

„Tabela VI

Klasyfikacja substancji	Klasyfikacja preparatu	
	Kategoria 1 i 2	Kategoria 3
Substancje rakotwórcze kategorii 1 lub 2 z R45 lub R49	Stężenie $\geq 0,1$ % rakotwórczy R45, R49 obowiązkowo jeżeli właściwe	
Substancje rakotwórcze kategoria 3 z R40		Stężenie ≥ 1 % rakotwórczy R40 obowiązkowo (chyba że przypisano już R45 (*))
Substancje mutagenne kategorii 1 lub 2 z R46	Stężenie $\geq 0,1$ % mutageny R46 obowiązkowo	
Substancje mutagenne kategorii 3 z R68		Stężenie ≥ 1 % mutageny R68 obowiązkowo (chyba że przypisano już R46)
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 z R60 (płodność)	Stężenie $\geq 0,5$ % działający szkodliwie na rozrodczość (płodność) R60 obowiązkowo	
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 3 z R62 (płodność)		Stężenie ≥ 5 % działający szkodliwie na rozrodczość (płodność) R62 obowiązkowo (chyba że przypisano już R60)
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 z R61 (rozwój płodu)	Stężenie $\geq 0,5$ % działający szkodliwie na rozrodczość (rozwój płodu) R61 obowiązkowo	
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 3 z R63 (rozwój płodu)		Stężenie ≥ 5 % działające szkodliwie na rozrodczość (rozwój płodu) R63 obowiązkowo (chyba że przypisano już R61)

(*). W przypadku preparatów, którym przypisano zwroty R49 i R40, zachować należy obydwie zwroty R, ponieważ zwrot R40 nie uwzględnia rozróżnienia pomiędzy drogami narażenia, natomiast zwrot R49 dotyczy jedynie narażenia drogą oddechową.”

b) tabelę VI A zastępuję się poniższą tabelą:

„Tabela VI A

Klasyfikacja substancji	Klasyfikacja preparatu	
	Kategoria 1 i 2	Kategoria 3
Substancje rakotwórcze kategorii 1 lub 2 z R45 lub R49	Stężenie $\geq 0,1$ % rakotwórczy R45, R49 obowiązkowo w razie potrzeby	
Substancje rakotwórcze kategorii 3 z R40		Stężenie ≥ 1 % rakotwórczy R40 obowiązkowo (chyba że przypisano już R45 (*))
Substancje mutagenne kategorii 1 lub 2 z R46	Stężenie $\geq 0,1$ % mutagenny R46 obowiązkowo	
Substancje mutagenne kategorii 3 z R68		Stężenie ≥ 1 % mutagenny R68 obowiązkowo (chyba że przypisano już R46)
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 z R60 (płodność)	Stężenie $\geq 0,2$ % działający szkodliwie na rozrodczość (płodność) R60 obowiązkowo	
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 3 z R62 (płodność)		Stężenie ≥ 1 % działający szkodliwie na rozrodczość (płodność) R62 obowiązkowo (chyba że przypisano już R60)
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 z R61 (rozwój płodu)	Stężenie $\geq 0,2$ % działający szkodliwie na rozrodczość (rozwój płodu) R61 obowiązkowo	
Substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 3 z R63 (rozwój)		Stężenie ≥ 1 % działający szkodliwie na rozrodczość (rozwój płodu) R63 obowiązkowo (chyba że przypisano już R61)

(*) W przypadku preparatów, którym przypisano zwroty R49 i R40, zachować należy obydwa zwroty R, ponieważ zwrot R40 nie uwzględnia rozróżnienia pomiędzy drogami narażenia, natomiast zwrot R49 dotyczy jedynie narażenia drogą oddechową.”

2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A skreśla się pkt 2 sekcji (b)(1)(I);

b) w części B tabelę 1 zastępuje się poniższymi tabelami:

„Tabela 1a

Toksyczność ostra dla środowiska wodnego i długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym

Klasyfikacja substancji	Klasyfikacja preparatu		
	N, R50–53	N, R51–53	R52–53
N, R50–53	patrz: tabela 1b	patrz: tabela 1b	patrz: tabela 1b
N, R51–53		$C_n \geq 25$ %	$2,5 \% \leq C_n < 25$ %
R52–53			$C_n \geq 25$ %

W przypadku preparatów zawierających substancję zaklasyfikowaną jako N, R50–53 zastosowanie mają stężenia graniczne i wynikająca z nich klasyfikacja podana w tabeli 1b.

Tabela 1b

Toksyczność ostra dla środowiska wodnego i długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym substancji bardzo toksycznych dla środowiska wodnego

Wartość CL_{50} lub CE_{50} ($\ast CL(E)_{50}$) substancji sklasyfikowanej jako N, R50–53 (mg/l)	Klasyfikacja preparatu		
	N, R50–53	N, R51–53	R52–53
$0,1 < CL(E)_{50} \leq 1$	$C_n \geq 25 \%$	$2,5 \% \leq C_n < 25 \%$	$0,25 \% \leq C_n < 2,5 \%$
$0,01 < CL(E)_{50} \leq 0,1$	$C_n \geq 2,5 \%$	$0,25 \% \leq C_n < 2,5 \%$	$0,025 \% \leq C_n < 0,25 \%$
$0,001 < CL(E)_{50} \leq 0,01$	$C_n \geq 0,25 \%$	$0,025 \% \leq C_n < 0,25 \%$	$0,0025 \% \leq C_n < 0,025 \%$
$0,0001 < CL(E)_{50} \leq 0,001$	$C_n \geq 0,025 \%$	$0,0025 \% \leq C_n < 0,025 \%$	$0,00025 \% \leq C_n < 0,0025 \%$
$0,00001 < CL(E)_{50} \leq 0,0001$	$C_n \geq 0,0025 \%$	$0,00025 \% \leq C_n < 0,0025 \%$	$0,000025 \% \leq C_n < 0,00025 \%$

W przypadku preparatów zawierających substancje, których wartość CL_{50} lub CE_{50} jest niższa niż 0,00001 mg/l, stosowne stężenia graniczne wylicza się odpowiednio (kolejne wartości wg współczynnika 10)."

c) w części B tabelę 2 zastępuje się poniższą tabelą:

„Tabela 2

Toksyczność ostra dla środowiska wodnego

Wartość CL_{50} lub CE_{50} ($\ast CL(E)_{50}$) substancji sklasyfikowanej jako N, R50 lub jako N, R50–53 (mg/l)	Klasyfikacja preparatu N, R50
$0,1 < CL(E)_{50} \leq 1$	$C_n \geq 25 \%$
$0,01 < CL(E)_{50} \leq 0,1$	$C_n \geq 2,5 \%$
$0,001 < CL(E)_{50} \leq 0,01$	$C_n \geq 0,25 \%$
$0,0001 < CL(E)_{50} \leq 0,001$	$C_n \geq 0,025 \%$
$0,00001 < CL(E)_{50} \leq 0,0001$	$C_n \geq 0,0025 \%$

W przypadku preparatów zawierających substancje, których wartość CL_{50} lub CE_{50} jest niższa niż 0,00001 mg/l, stosowne stężenia graniczne wylicza się odpowiednio (kolejne wartości wg współczynnika 10)."

d) w części B tabelę 5 w pkt. II zastępuje się poniższą tabelą:

„Tabela 5

Zagrożenia dla warstwy ozonowej

Klasyfikacja substancji	Klasyfikacja preparatu N, R59
N, R59	$C_n \geq 0,1 \%$ "

3) załącznik V otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK V

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE OZNAKOWANIA NIEKTÓRYCH PREPARATÓW

A. Preparaty zaklasyfikowane jako niebezpieczne w rozumieniu art. 5, 6 i 7

1. *Preparaty dostępne dla wszystkich konsumentów*

1.1. Oznakowanie na opakowaniu takich preparatów musi zawierać, oprócz innych zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania, zwroty S1, S2, S45 lub S46, zgodnie z kryteriami ustalonymi w załączniku VI do dyrektywy 67/548/EWG.

1.2. Jeśli preparaty są zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne (T+), toksyczne (T) lub żrące (C), a podanie takiej informacji na samym opakowaniu jest fizycznie niemożliwe, opakowania zawierające takie preparaty muszą być zaopatrzone w dokładne i łatwo zrozumiałe instrukcje użytkowania, w tym również w razie potrzeby instrukcje niszczenia pustego opakowania.

2. *Preparaty przeznaczone do stosowania w postaci rozpylonej*

Oznakowanie na opakowaniach zawierających takie preparaty musi obowiązkowo zawierać zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania S23 uzupełniony zwrotami S38 lub S51 przypisanymi zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 67/548/EWG.

3. *Preparaty zawierające substancje z przypisanym zwrotem R33: Niebezpieczeństwo kumulacji w organizmie*

Jeżeli preparat zawiera przynajmniej jedną substancję z przypisanym zwrotem R33, oznakowanie na opakowaniu preparatu musi zawierać słowne sformułowanie tego zwrotu ustalone w załączniku III do dyrektywy 67/548/EWG, jeżeli stężenie tej substancji w preparacie jest równe lub większe niż 1 %, chyba że w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG określono inne wartości.

4. *Preparaty zawierające substancje z przypisanym zwrotem R64: Może oddziaływać szkodliwie na dzieci karmione piersią*

Jeżeli preparat zawiera przynajmniej jedną substancję z przypisanym zwrotem R64, oznakowanie na opakowaniu preparatu musi zawierać słowne sformułowanie tego zwrotu ustalone w załączniku III do dyrektywy 67/548/EWG, jeżeli stężenie tej substancji w preparacie jest równe lub większe niż 1 %, chyba że w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG określono inne wartości.

B. Preparaty bez względu na ich klasyfikację w rozumieniu art. 5, 6 i 7

1. *Preparaty zawierające ołów*

1.1. *Farby i lakiery*

Oznakowanie na opakowaniach farb i lakierów zawierających ołów w ilościach przekraczających 0,15 % całkowitej masy preparatu (wrażone jako masa metalu w stosunku do całkowitej masy preparatu), ustalonej zgodnie z normą ISO 6503/1984, musi zawierać następujące szczegółowe napisy:

»Zawiera ołów. Nie powinien być stosowany na powierzchniach, które mogą być lizane lub gryzione przez dzieci«.

W przypadku opakowań, których zawartość jest mniejsza niż 125 ml, szczegółowy napis może mieć następujące brzmienie:

»Uwaga! Zawiera ołów.«.

2. *Preparaty zawierające cyjanoakrylany*

2.1. Kleje

Oznakowanie na bezpośrednim opakowaniu kleju na bazie cyjanoakrylanu musi zawierać następujące napisy:

»Cyjanoakrylany.

Niebezpieczeństwo.

Skleja skórę i powieki w ciągu kilku sekund.

Chronić przed dziećmi.«.

Do opakowania muszą być dołączone odpowiednie informacje o bezpiecznym stosowaniu.

3. *Preparaty zawierające izocyjaniany*

Oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających izocyjaniany (monomery, oligomery, prepolimery itd. lub ich mieszaniny) musi zawierać następujące napisy:

»Zawiera izocyjaniany.

Zapoznaj się z instrukcją dostarczoną przez producenta.«.

4. *Preparaty zawierające składniki epoksydowe o średniej masie cząsteczkowej ≤ 700*

Oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających składniki epoksydowe o średniej masie cząsteczkowej ≤ 700 musi zawierać następujące napisy:

»Zawiera składniki epoksydowe.

Zapoznaj się z instrukcją dostarczoną przez producenta.«.

5. *Preparaty zawierające aktywny chlor dostępne dla wszystkich konsumentów*

Oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających więcej niż 1 % aktywnego chloru musi zawierać następujący szczegółowy napis:

»Uwaga!

Nie stosować razem z innymi produktami.

Może uwalniać niebezpieczne gazy (chlor).«.

6. *Preparaty zawierające kadm (stopy) i przeznaczone do użycia przy lutowaniu lub spawaniu*

Oznakowanie na opakowaniach takich preparatów musi zawierać następujące czytelne i niedające się zetrzeć napisy:

»Uwaga! Zawiera kadm.

Podczas stosowania powstają niebezpieczne opary.

Zapoznaj się z informacją dostarczoną przez producenta.

Przestrzegaj instrukcji bezpiecznego stosowania.«.

7. *Preparaty dostępne w postaci wyrobów aerozolowych*

Nie naruszając przepisów niniejszej dyrektywy, preparaty dostępne w postaci aerozolu podlegają również przepisom dotyczącym oznakowania zgodnie z ppkt 2.2 i 2.3 Załącznika do dyrektywy 75/324/EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą 94/1/WE.

8. *Preparaty zawierające substancje, które nie zostały jeszcze w pełni zbadane*

W przypadku gdy preparat zawiera przynajmniej jedną substancję, która zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy 67/548/EWG wymaga zamieszczenia napisu »Uwaga – substancja nie w pełni zbadana«, oznakowanie preparatu musi zawierać napis »Uwaga – produkt zawiera substancję nie w pełni zbadaną«, jeżeli preparat zawiera ≥ 1 % tej substancji.

9. *Preparaty niezaklasyfikowane jako uczulające, zawierające przynajmniej jedną substancję uczulającą*

Oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających przynajmniej jedną substancję zaklasyfikowaną jako uczulająca, obecną w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % lub w stężeniu równym lub większym niż to określono w specjalnej nocie dla danej substancji w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG, musi zawierać napis:

»Zawiera (nazwa substancji uczulającej). Może powodować wystąpienie reakcji alergicznej.«.

10. *Preparaty ciekłe zawierające chlorowcowane węglowodory*

W przypadku ciekłych preparatów bez temperatury zapłonu lub o temperaturze zapłonu wyższej niż 55 °C zawierających chlorowcowany węglowodór i ponad 5 % substancji łatwo palnych lub wysoce łatwo palnych, oznakowanie na opakowaniach musi stosownie do okoliczności zawierać jeden z następujących napisów:

»Podczas stosowania może przekształcić się w substancję łatwo palną« lub »Podczas stosowania może przekształcić się w substancję wysoce łatwo palną«.

11. *Preparaty zawierające substancje z przypisanym zwrotem R67: Pary mogą wywoływać uczucie senności i zawroty głowy*

Jeżeli preparat zawiera jedną lub więcej substancji z przypisanym zwrotem R67, oznakowanie na opakowaniu preparatu musi zawierać słowne sformułowanie tego zwrotu ustalone w załączniku III do dyrektywy 67/548/EWG, jeżeli stężenie tej substancji obecne w preparacie jest równe lub większe niż 15 %, chyba że:

— preparat został już zaklasyfikowany z przypisaniem zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia R20, R23, R26, R68/20, R39/23 lub R39/26,

— lub pojemność opakowania preparatu nie przekracza 125 ml.

12. *Cementy i preparaty zawierające cement*

Oznakowanie na opakowaniu cementów i preparatów zawierających cement, które zawierają więcej niż 0,0002 % rozpuszczalnych związków chromu (VI) w stosunku do całkowitej masy suchego cementu musi zawierać napis:

»Zawiera chrom (VI). Może powodować wystąpienie reakcji alergicznej«,

z wyjątkiem preparatów zaklasyfikowanych i oznakowanych jako uczulające z przypisanym zwrotem R43.

C. Preparaty niezaklasyfikowane w rozumieniu art. 5, 6 i 7, ale zawierające przynajmniej jedną niebezpieczną substancję

1. *Preparaty nieprzeznaczone dla wszystkich konsumentów*

Oznakowanie na opakowaniach preparatów określonych w art. 14 ust. 2 pkt 1 lit. b) musi zawierać następujący napis:

»Karta charakterystyki dostępna na żądanie użytkownika prowadzącego działalność zawodową«. ».

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 grudnia 2005 r.

zmieniająca regulamin wewnętrzny Komisji

(2006/25/WE, Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 218 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 131,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego
art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 1,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przepisy Komisji w sprawie ustanowienia ogólnego systemu
szybkiego ostrzegania „ARGUS”, których tekst załączono do

niniejszej decyzji, zostaną niniejszym dodane do regulaminu
wewnętrznego Komisji ⁽¹⁾ w postaci załącznika.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, str. 26. Regulamin wewnętrzny ostatnio
zmieniony decyzją Komisji 2005/960/WE, Euratom (Dz.U. L 347
z 30.12.2005, str. 83).

ZAŁĄCZNIK

PRZEPISY KOMISJI W SPRAWIE USTANOWIENIA OGÓLNEGO SYSTEMU SZYBKIEGO OSTRZEGANIA „ARGUS”

Mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja powinna ustanowić ogólny system szybkiego ostrzegania pod nazwą „ARGUS” w celu zwiększenia możliwości Komisji w zakresie szybkiego, skutecznego i skoordynowanego reagowania w sytuacjach kryzysowych o charakterze wielosektorowym, bez względu na ich przyczynę, w dziedzinach jej kompetencji, obejmujących kilka dziedzin polityki oraz wymagających działania na szczeblu wspólnotowym.
- (2) System ten powinien początkowo być oparty na sieci komunikacji wewnętrznej umożliwiającej dyrekcjom generalnym oraz służbom Komisji wymianę kluczowych informacji w razie sytuacji kryzysowej.
- (3) System będzie poddawany przeglądom w świetle zgromadzonych doświadczeń i dokonującego się postępu technologicznego, dla zapewnienia wzajemnych powiązań między istniejącymi wyspecjalizowanymi sieciami i ich koordynacji.
- (4) Konieczne jest określenie odpowiedniej procedury koordynacji umożliwiającej podejmowanie decyzji oraz wprowadzanie przez Komisję szybkich, skoordynowanych i spójnych środków zaradczych w odpowiedzi na poważną sytuację kryzysową o charakterze wielosektorowym, przy jednoczesnym zachowaniu odpowiedniej elastyczności i możliwości przystosowania się do szczególnych potrzeb i konkretnych sytuacji kryzysowych oraz poszanowaniu istniejących instrumentów stosowanych w konkretnych sytuacjach kryzysowych.
- (5) System ten musi uwzględniać specyficzny charakter, specjalizację, układy i obszary kompetencji każdego z istniejących sektorowych systemów wczesnego ostrzegania w Komisji, umożliwiających jej służbom na reagowanie w sytuacjach kryzysowych w różnych obszarach działalności Wspólnoty, a także być zgodny z zasadą subsydiarności.
- (6) Ponieważ komunikacja jest kluczowym elementem zarządzania kryzysowego, należy zwrócić szczególną uwagę na informowanie opinii publicznej oraz skuteczną komunikację z obywatelami za pośrednictwem prasy oraz innych środków komunikacji, z wykorzystaniem placówek Komisji w Brukseli i/lub innym odpowiednim miejscu.

Artykuł 1**System ARGUS**

1. Ogólny system szybkiego ostrzegania i reagowania pod nazwą ARGUS zostaje ustanowiony w celu zwiększenia możliwości Komisji w zakresie szybkiego, skutecznego i spójnego reagowania w sytuacji kryzysowej o charakterze wielosektorowym, bez względu na jej przyczynę, obejmującą kilka dziedzin polityki i wymagającą działania na szczeblu wspólnotowym.
2. ARGUS obejmuje następujące elementy:
 - a) sieć komunikacji wewnętrznej;
 - b) specjalną procedurę koordynacyjną, która uruchamiana będzie w przypadku poważnej sytuacji kryzysowej o charakterze wielosektorowym.
3. Przepisy te nie naruszają przepisów decyzji Komisji 2003/246/WE, Euratom w sprawie operacyjnych procedur zarządzania kryzysowego.

Artykuł 2**Sieć informacyjna ARGUS**

1. Sieć komunikacji wewnętrznej stanowi stałe forum umożliwiające dyrekcjom generalnym i służbom Komisji wymianę – w czasie rzeczywistym – istotnych informacji o występujących sytuacjach kryzysowych o charakterze wielosektorowym, lub też o przewidywanej bądź nieuchronnej groźbie ich wystąpienia, a także pozwalające na koordynację odpowiednich środków zaradczych w zakresie kompetencji Komisji.
2. Podstawowymi członkami sieci są: Sekretariat Generalny, Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji Społecznej wraz z biurem rzecznika prasowego, Dyrekcja Generalna ds. Środowiska, Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów, Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa, Dyrekcja Generalna ds. Stosunków Zewnętrznych, Dyrekcja Generalna ds. Pomocy Humanitarnej, Dyrekcja Generalna ds. Personelu i Administracji, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja Generalna ds. Informatyki, Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej, Wspólne Centrum Badawcze oraz Służba Prawna.

3. Wszystkie inne dyrekcje generalne i służby Komisji mogą zostać włączone do sieci na własny wniosek, pod warunkiem że spełnią one minimalne wymogi wymienione w ust. 4.

4. Dyrekcje generalne i służby będące członkami sieci wyznaczają przedstawiciela ds. sieci ARGUS oraz wprowadzają odpowiednie zasady dyżurów, umożliwiające nawiązanie kontaktu z daną służbą oraz szybkie podjęcie środków zaradczych w sytuacji kryzysowej wymagającej jej interwencji. System zostanie zaprojektowany w sposób, który pozwoli na realizowanie tych działań w oparciu o aktualne zasoby ludzkie.

Artykuł 3

Procedura koordynacji w razie poważnej sytuacji kryzysowej

1. W razie poważnej sytuacji kryzysowej o charakterze wielosektorowym lub też w obliczu przewidywanej bądź nieuchronnej groźby jej wystąpienia przewodniczący, działając z własnej inicjatywy po otrzymaniu informacji ostrzegawczej lub na wniosek członka Komisji, może zdecydować o uruchomieniu specjalnej procedury koordynacji. Przewodniczący podejmie również decyzję o przekazaniu odpowiedzialności politycznej za reakcję Komisji w sytuacji kryzysowej. Przewodniczący może przejąć odpowiedzialność na siebie lub przekazać ją jednemu z członków Komisji.

2. Odpowiedzialność taka wiąże się z kierowaniem środkami zaradczymi i ich koordynacją w sytuacji kryzysowej, reprezentowaniem Komisji wobec pozostałych instytucji oraz odpowiedzialnością za informowanie społeczeństwa. Nie narusza to aktualnych kompetencji i uprawnień kolegium.

3. Sekretariat Generalny na polecenie przewodniczącego lub członka Komisji, któremu przewodniczący przekazał odpowiedzialność, uruchomi specjalną strukturę operacyjną zarządzania kryzysowego pod nazwą Komitet Koordynacji Kryzysowej, o którym mowa w art. 4.

Artykuł 4

Komitet Koordynacji Kryzysowej

1. Komitet Koordynacji Kryzysowej jest specjalną strukturą operacyjną zarządzania kryzysowego, utworzoną w celu kierowania środkami zaradczymi w sytuacji kryzysowej oraz ich koordynacji, skupiającą przedstawicieli wszystkich odpowiednich dyrekcji generalnych i służb. Zasadniczo w Komitecie Koordynacji Kryzysowej reprezentowane są dyrekcje generalne oraz służby wymienione w art. 2 ust. 2, a także dyrekcje i służby, których dana sytuacja kryzysowa dotyczy. Komitet Koordynacji Kryzysowej korzystał będzie z aktualnych zasobów i środków służb.

2. Komitetowi Koordynacji Kryzysowej przewodniczy zastępca sekretarza generalnego, w sposób szczególny odpowiedzialny za koordynację polityki.

3. Komitet Koordynacji Kryzysowej w szczególności będzie oceniać i śledzić rozwój wypadków, rozpoznawać kwestie i możliwości podjęcia decyzji i działań, dbać o ich realizację oraz o spójność i zgodność środków zaradczych.

4. Decyzje Komitetu Koordynacji Kryzysowej będą przyjmowane z zachowaniem zwykłej procedury podejmowania decyzji w Komisji i wykonywane przez dyrekcje generalne oraz systemy szybkiego reagowania.

5. Służby Komisji w sposób sumienny zagwarantują zarządzanie zadaniami związanymi ze środkami zaradczymi w zakresie ich kompetencji.

Artykuł 5

Podręcznik procedur operacyjnych

Podręcznik procedur operacyjnych określi szczegółowe przepisy w celu wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Komisja dokona przeglądu niniejszej decyzji w świetle zgromadzonych doświadczeń i dokonującego się postępu technologicznego najpóźniej w rok od wejścia w życie niniejszej decyzji i, jeśli zaistnieje taka konieczność, podejmie dodatkowe środki dotyczące funkcjonowania systemu ARGUS.

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 18 stycznia 2006 r.

dotyczące skoordynowanego wspólnotowego programu monitorowania na rok 2006 w celu zapewnienia zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz niektórych innych produktach pochodzenia roślinnego oraz krajowych programów monitorowania na rok 2007

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 11)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/26/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2 lit. b),

uwzględniając dyrektywę Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach⁽²⁾ oraz na ich powierzchni, w szczególności jej art. 4 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywy 86/362/EWG i 90/642/EWG stanowią, że Komisja powinna stopniowo działać w kierunku wypracowania systemu, który pozwoli na ocenę narażenia na pestycydy zawarte w pokarmach. W celu dokonania realnych ocen dane w sprawie monitorowania pozostałości pestycydów powinny być dostępne dla kilku produktów spożywczych, które stanowią główne części składowe diety europejskiej. Ogólnie uznaje się, że ok. 20–30 produktów spożywczych stanowi główne składniki diety europejskiej. W świetle środków dostępnych na poziomie krajowym dla monitorowania pozostałości pestycydów Państwa Członkowskie każdego roku w ramach skoordynowanego programu monitorowania są w stanie przeanalizować próbki tylko ośmiu produktów. Podczas trzyletnich okresów obserwuje się zmiany w wykorzystywaniu pestycydów. A zatem każdy pestycyd zasadniczo powinien być monitorowany w 20–30 produktach spożywczych w serii trzyletnich cykli.
- (2) Pozostałości pestycydów objętych niniejszym zaleceniem powinny być monitorowane w 2006 r., uzyskane w ten sposób dane zostaną wykorzystane do oszacowania rzeczywistego narażenia na pestycydy przez konsumpcję.
- (3) Niezbędne jest systematyczne statystyczne podejście do liczby próbek do pobrania w każdym skoordynowanym programie monitorowania. Takie podejście określone zostało przez Komisję Kodeksu Żywnościowego⁽³⁾.

W oparciu o dwumianowy rozkład prawdopodobieństwa można szacować, że przebadanie 613 próbek daje pewność większą niż 99 % wykrycia jednej próbki zawierającej pozostałości pestycydu powyżej limitu oznaczenia, pod warunkiem że mniej niż 1 % produktów pochodzenia roślinnego zawiera pozostałości powyżej limitu oznaczenia. Pobieranie tych próbek do badań laboratoryjnych należy rozdzielić między Państwa Członkowskie stosownie do liczby ludności i konsumentów, w liczbie minimum 12 próbek dla danego produktu na rok.

- (4) Wytyczne dotyczące „procedur kontroli jakości dla analizy pozostałości pestycydów” są opublikowane na stronie internetowej Komisji⁽⁴⁾. Uzgodniono, że wytyczne te powinny być wdrożone, w miarę możliwości, przez laboratoria analityczne Państw Członkowskich i powinny być poddawane stałemu przeglądowi, biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte w programach monitorowania.
- (5) Dyrektywa Komisji 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawia wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni⁽⁵⁾ oraz uchyla dyrektywę 79/700/EWG. Metody pobierania próbek i procedury ustanowione w niniejszej dyrektywie włączają metody i procedury zalecane przez Komisję Kodeksu Żywnościowego.
- (6) Dyrektywy 86/362/EWG i 90/642/EWG wymagają, aby Państwa Członkowskie wyszczególniły kryteria stosowane podczas opracowywania ich krajowych programów inspekcji. Informacja taka powinna zawierać kryteria stosowane w określaniu liczby próbek do pobrania i analiz, jakie mają być przeprowadzane, stosowane poziomy raportowania, kryteria, według których poziomy te zostały ustalone oraz szczegóły akredytacji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽⁶⁾. Należy również wskazać liczbę i rodzaj stwierdzonych naruszeń oraz podjęte działania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/76/WE (Dz.U. L 293 z 9.11.2005, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/76/WE.

⁽³⁾ Kodeks Żywnościowy, Pozostałości pestycydów w środkach spożywczych, Rzym 1994, ISBN 92-5-203271-1, Tom 2, str. 372.

⁽⁴⁾ Numer dokumentu SANCO/10476/2003, http://europa.eu.int/comm/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf

⁽⁵⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 30.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1; sprostowanie w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1.

- (7) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości w żywności dla niemowląt zostały ustalone zgodnie z art. 6 dyrektywy Komisji 91/321/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych⁽¹⁾ i art. 6 dyrektywy Komisji 96/5/WE, Euratom z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci⁽²⁾.
- (8) Informacje na temat wyników programów monitorowania nadają się najlepiej do przetwarzania, przechowywania i przekazywania metodami elektronicznymi/informatycznymi. Zostały utworzone formaty umożliwiające przekazywanie danych pocztą elektroniczną z Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie powinny zatem być w stanie przesłać sprawozdania do Komisji w formacie standardowym. Dalszy rozwój takiego formatu standardowego będzie wynikał przede wszystkim z rozwoju wytycznych Komisji.
- (9) Środki, o których mowa w niniejszym zaleceniu, są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Państwa Członkowskie zachęca się do pobierania i poddania analizie w 2006 r. próbek w odniesieniu do kombinacji pozostałości produktów/pestycydów określonych w załączniku I, zgodnie z liczbą próbek dla każdego produktu przyznanych tym państwom w załączniku II, odzwierciedlającej odpowiednio udział narodowy, wspólnotowy oraz państw trzecich w rynku Państwa Członkowskiego.

Procedura pobierania próbek, w tym liczba jednostek, powinna być zgodna z dyrektywą Komisji 2002/63/WE.

- 2) W przypadku pestycydów stwarzających duże ryzyko, tzn. tam gdzie określono ostrą dawkę referencyjną (np. OP-estrów, endosulfanu i N-metylokarbaminianów), próbki powinny zostać pobrane, tak by umożliwić wybór dwóch próbek laboratoryjnych. Jeśli pierwsza próbka laboratoryjna zawiera wykrywalną pozostałość badanego pestycydu, jednostki drugiej próbki powinny być poddane indywidualnej analizie. Dotyczy to następujących produktów:

- bakłażany,
- winogrona⁽³⁾,
- banany,
- papryka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 4.7.1991, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/14/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/13/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 33).

⁽³⁾ W przypadku winogron przyjmuje się, że wielkość jednostki (tzn. standardowej kiści) wynosi około 500 g.

W przypadku wyżej wymienionych produktów uzasadniona liczba próbek powinna również podlegać oddzielnym analizom poszczególnych jednostek w drugiej próbce laboratoryjnej, jeśli takie pestycydy zostały wykryte w pierwszej próbce, a w szczególności, jeżeli są produktami pochodzącymi od jednego producenta.

- 3) Z całkowitej liczby próbek podanych zgodnie z załącznikiem I i II każde Państwo Członkowskie powinno pobrać i poddać analizie:
- a) co najmniej dziesięć próbek żywności dla niemowląt, głównie na bazie warzyw, owoców lub zbóż;
 - b) określoną liczbę próbek (minimalnie jedną próbkę, o ile jest dostępna) z produktów pochodzących z upraw ekologicznych odzwierciedlających udział w rynku produktów ekologicznych w każdym Państwie Członkowskim.
- 4) Państwa Członkowskie są proszone o składanie sprawozdań na temat wyników analizy próbek badanych w odniesieniu do kombinacji pozostałości pestycydów i produktów wymienionych w załączniku I najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2007 r., ze wskazaniem:
- a) wykorzystywanych metod analitycznych i uzyskanych poziomów raportowania, zgodnie z procedurami kontroli jakości ustanowionymi w procedurach kontroli jakości dla analizy pozostałości pestycydów;
 - b) liczby i rodzaju naruszeń oraz podjętych działań.
- 5) Sprawozdanie powinno być zapisane w formacie – włącznie z formatem elektronicznym – zgodnym z wytycznymi dla Państw Członkowskich w odniesieniu do wdrażania zaleceń Komisji dotyczących skoordynowanych wspólnotowych programów monitorowania prowadzonych przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- Wyniki badań próbek pobranych z żywności dla niemowląt i z produktów pochodzących z upraw ekologicznych powinny zostać zawarte w oddzielnym arkuszu danych.
- 6) Państwa Członkowskie są proszone o przesłanie Komisji i do wszystkich pozostałych Państw Członkowskich, najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2006 r., informacji zgodnie z wymogami art. 7 ust. 3 dyrektywy 86/362/EWG i art. 4 ust. 3 dyrektywy 90/642/EWG dotyczącej czynności monitorowania w roku 2005 w celu zapewnienia, przynajmniej poprzez sprawdzenie pobieranych próbek, zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów, włącznie z:

- a) wynikami ich programów krajowych dotyczących pozostałości pestycydów;

- b) informacjami w sprawie procedur kontroli jakości stosowanych przez ich laboratoria i, w szczególności, informacjami na temat aspektów wytycznych dotyczących procedur kontroli jakości dla analizy pozostałości pestycydów, których nie były w stanie zastosować lub miały trudności w ich zastosowaniu;
- c) informacjami dotyczącymi akredytacji zgodnie z przepisami art. 12 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 (włączając rodzaj akredytacji, nazwę organu ds. akredytacji i kopię świadectwa akredytacyjnego) laboratoriów przeprowadzających analizy;
- d) informacjami o testach biegłości i próbach pierścieniowych, w których dane laboratorium uczestniczyło.
- 7) Państwa Członkowskie są proszone o przesłanie Komisji, najpóźniej do dnia 30 września 2006 r., informacji o ich zamierzonych krajowych programach monitorowania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów ustalonych przez dyrektywy 90/642/EWG i 86/362/EWG na rok 2007, włącznie z informacjami o:
- a) kryteriach stosowanych dla określania liczby próbek do pobrania i analiz do przeprowadzenia;
 - b) stosowanych poziomach raportowania i kryteriach, według których ustalono poziomy raportowania; oraz
 - c) szczegółów akredytacji laboratoriów przeprowadzających analizy, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

KOMBINACJE PESTYCYDÓW I PRODUKTÓW DO MONITOROWANIA

Pozostałości pestycydu do analizy na obecność wymienionej substancji			
	2006	2007 (*)	2008 (*)
Acefat	b)	c)	a)
Acetamiprid		c)	a)
Aldikarb	b)	c)	a)
Azynofos metylowy	b)	c)	a)
Azoksystrobina	b)	c)	a)
Grupa benomylowa	b)	c)	a)
Bifentryna	b)	c)	a)
Bromopropylat	b)	c)	a)
Bupirymat	b)	c)	a)
Buprofezin		c)	a)
Kaptan + Folpet Kaptan Folpet	b)	c)	a)
Karbaryl	b)	c)	a)
Chlormekwat (**)	b)	c)	a)
Chlorotalonil	b)	c)	a)
Chloroprofam	b)	c)	a)
Chloropiryfos	b)	c)	a)
Chloropiryfos metylowy	b)	c)	a)
Cypermetyryna	b)	c)	a)
Cyprodynil	b)	c)	a)
Deltametryna	b)	c)	a)
Diazynon	b)	c)	a)
Dichlofluamid	b)	c)	a)
Dichlorfos		c)	a)
Dikofol	b)	c)	a)
Dimetoat + Ometoat Dimetoat Ometoat	b)	c)	a)
Difenyloamina	b)	c)	a)
Endosulfan	b)	c)	a)
Fenheksamid	b)	c)	a)

Pozostałości pestycydu do analizy na obecność wymienionej substancji

	2006	2007 (*)	2008 (*)
Fenitroton		c)	a)
Fludioksonil	b)	c)	a)
Heksytiazoks		c)	a)
Imazalil	b)	c)	a)
Imidakloprid	b)	c)	a)
Indoksakarb		c)	a)
Iprodion	b)	c)	a)
Iprowalikarb		c)	a)
Kresoksym metylowy	b)	c)	a)
Lambda-cyhalotryna	b)	c)	a)
Malation	b)	c)	a)
Grupa manebu	b)	c)	a)
Mepanipirim		c)	a)
Metalaksyl	b)	c)	a)
Metamidofos	b)	c)	a)
Metydation	b)	c)	a)
Metiokarb	b)	c)	a)
Metomyl	b)	c)	a)
Myklobutanil	b)	c)	a)
Oksydemeton metylowy	b)	c)	a)
Paration	b)	c)	a)
Penkonazol		c)	a)
Fosalon	b)	c)	a)
Pirymikarb	b)	c)	a)
Pirymifos metylowy	b)	c)	a)
Prochloraz		c)	a)
Procymidon	b)	c)	a)
Profenofos		c)	a)
Propargit	b)	c)	a)
Pyretryna	b)	c)	a)
Pirymetanił	b)	c)	a)
Pyriproksyfen		c)	a)

Pozostałości pestycydu do analizy na obecność wymienionej substancji			
	2006	2007 (*)	2008 (*)
Chinoksyfen		c)	a)
Spiroksamina	b)	c)	a)
Tebukonazol		c)	a)
Tebufenozid		c)	a)
Tiabendazol	b)	c)	a)
Tolklofos metylowy	b)	c)	a)
Tolilfluamid	b)	c)	a)
Triadimefon + Triadimenol Triadimefon Triadimenol	b)	c)	a)
Winklozolina	b)	c)	a)

a) Fasola (świeża lub mrożona), marchew, ogórek, pomarańcze lub mandarynki, gruszki, ziemniaki, ryż, szpinak (świeży lub mrożony)

b) Bakłażany, banany, kalafior, winogrona, sok pomarańczowy (!), groszek (świeży/mrożony, bez strąków), papryka (słodka), pszenica

c) Jabłka, kapusta głowiasta, por, sałata, pomidory, brzoskwinie łącznie z nektarynami i podobne hybrydy; żyto lub owies, truskawki

(*) Orientacyjny wykaz na lata 2007 i 2008, zależny od programów, które będą zalecane na te lata.

(**) Chlormekwat powinien być poddany analizie w zbożach, marchwi, warzywach o jadalnych owocach i gruszkach.

(!) W odniesieniu do soku pomarańczowego Państwa Członkowskie powinny wyszczególnić źródło (koncentraty lub świeże owoce).

ZAŁĄCZNIK II

Ilości próbek każdego produktu do pobrania i poddania analizie przez każde Państwo Członkowskie.

Kod kraju	Próbki	Kod kraju	Próbki
AT	12 (*) 15 (**)	IE	12 (*) 15 (**)
BE	12 (*) 15 (**)	LU	12 (*) 15 (**)
CY	12 (*) 15 (**)	LT	12 (*) 15 (**)
CZ	12 (*) 15 (**)	LV	12 (*) 15 (**)
DE	93	MT	12 (*) 15 (**)
DK	12 (*) 15 (**)	NL	17
ES	45	PT	12 (*) 15 (**)
EE	12 (*) 15 (**)	PL	45
EL	12 (*) 15 (**)	SE	12 (*) 15 (**)
FR	66	SI	12 (*) 15 (**)
FI	12 (*) 15 (**)	SK	12 (*) 15 (**)
HU	12 (*) 15 (**)	UK	66
IT	65		
Całkowita minimalna liczba próbek: 613			

(*) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania pojedynczej pozostałości.

(**) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania wielokrotnej pozostałości.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 stycznia 2006 r.

w sprawie specjalnych warunków dotyczących produktów mięsnych z koniowatych przywożonych z Meksyku i przeznaczonych do spożycia przez ludzi

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 16)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/27/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 1,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 97/78/WE oraz rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 należy przyjąć niezbędne środki w odniesieniu do przywozu produktów z państw trzecich, w których pojawia się lub rozprzestrzenia się jakiegokolwiek zjawisko mogące stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi.
- (2) Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG⁽³⁾ zakazuje przywozu z państw trzecich zwierząt, mięsa i produktów mięsnych otrzymywanych ze zwierząt, którym takie substancje były podawane, z wyjątkiem ich podawania do celów terapeutycznych lub zootechnicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003/WE (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 17).

(3) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽⁴⁾ ustanawia wykaz substancji, które nie mogą być używane do produkcji mięsa, oraz wykaz substancji, w odniesieniu do których ustalono maksymalny limit pozostałości. Ustanawia ono również wykaz niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych, w odniesieniu do których ustalono tymczasowy maksymalny limit pozostałości. Produkty te mogą znajdować się w mięsie koniowatych.

(4) Przeprowadzona ostatnio wspólnotowa wizyta kontrolna w Meksyku wykryła poważne niedociągnięcia w zdolności władz Meksyku do przeprowadzania wiarygodnych kontroli mięsa koniowatych, w szczególności w zakresie wykrywania substancji zakazanych w dyrektywie 96/22/WE.

(5) Inspekcja ta wykazała również poważne niedociągnięcia w zakresie kontroli rynku weterynaryjnych produktów leczniczych, w tym produktów niedozwolonych. Niedociągnięcia te umożliwiają swobodne używanie zakazanych substancji w produkcji mięsa koniowatych. Substancje te mogą z kolei być obecne w mięsie i produktach mięsnych koniowatych przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Obecność tych substancji w żywności wiąże się z możliwością poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi.

(6) Państwa Członkowskie powinny przeprowadzić odpowiednie kontrole mięsa i produktów mięsnych koniowatych przywożonych z Meksyku w chwili ich dotarcia do punktu granicznego Wspólnoty, aby zapobiec wprowadzeniu do obrotu mięsa i produktów mięsnych koniowatych niezdatnych do spożycia przez ludzi.

(7) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 ustanawia system wczesnego ostrzegania, który powinien być wykorzystywany do wprowadzenia wymogu wzajemnego informowania przewidzianego w art. 22 ust. 2 dyrektywy 97/78/WE. Ponadto Państwa Członkowskie w swoich okresowych sprawozdaniach będą informować Komisję o wszystkich wynikach analitycznych w ramach urzędowych kontroli przeprowadzonych na wysyłkach mięsa i produktów mięsnych koniowatych pochodzących z Meksyku.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1518/2005 (Dz.U. L 244 z 20.9.2005, str. 11).

- (8) Niniejsza decyzja zostanie poddana przeglądowi w świetle gwarancji udzielonych przez właściwe władze Meksyku i na podstawie wyników testów przeprowadzonych przez Państwa Członkowskie.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszą decyzję stosuje się do mięsa i produktów mięsnych koniowatych przywożonych z Meksyku i przeznaczonych do spożycia przez ludzi („mięso i produkty mięsne koniowatych”).

Artykuł 2

Kontrole urzędowe

1. Państwa Członkowskie, przy użyciu planów pobierania próbek oraz metod wykrywania, gwarantują, że zgodnie z dyrektywą 96/22/WE każda wysyłka mięsa i produktów mięsnych koniowatych poddawana była kontrolom urzędowym ryzyka mającym na celu wykrycie obecności niektórych substancji o działaniu hormonalnym i β -agonistycznym używanych jako środki wspomagające wzrost.

2. Co trzy miesiące Państwa Członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie z wszystkich wyników analitycznych w ramach urzędowych kontroli przesyłek produktów wymienionych w ust. 1. Sprawozdanie to powinno być przedłożone w trakcie miesiąca następującego po każdym kwartale (kwiecień, lipiec, październik i styczeń).

Artykuł 3

Obciążenie wydatkami

Wszystkimi kosztami ponoszonymi w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji zostaje obciążony wysyłający, odbiorca lub ich agent.

Artykuł 4

Zgodność

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamią Komisję o działaniach podjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Przeгляд

Niniejsza decyzja zostanie poddana przeglądowi na podstawie gwarancji udzielonych przez właściwe władze Meksyku i wyników testów, o których mowa w art. 2.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 stycznia 2006 r.****w sprawie przedłużenia maksymalnego okresu stosowania kolczyków u bydła***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 43)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/28/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2,

uwzględniając wnioski Państw Członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 niektóre Państwa Członkowskie wniosowały, by maksymalny okres stosowania kolczyków u bydła został przedłużony do sześciu miesięcy, podczas którego zwierzęta przechowywane są zgodnie ze szczególnymi warunkami zarządzania oraz tam gdzie stosowanie kolczyków w ciągu 20 dni po narodzinach zwierząt jest utrudnione lub niebezpieczne ze względu na przeszkody naturalne typowe dla danego regionu oraz bardzo agresywne zachowanie zwierząt.
- (2) Ze względu na powyższe okoliczności należy zezwolić na przedłużenie maksymalnego okresu stosowania kolczyków pod warunkiem zastosowania pewnych środków ochrony. W szczególności niezbędne jest zagwarantowanie, by jakość informacji zawartych w bazie danych dla bydła nie została naruszona oraz by bydło, u którego nie zastosowano kolczyków, nie zostało wywiezione.
- (3) Przedłużenie powinno dotyczyć wyłącznie gospodarstw, które otrzymały zezwolenie danego Państwa Członkowskiego indywidualnie, zgodnie z wyraźnie określonymi kryteriami.

(4) Ponieważ środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny stosować się do wszystkich Państw Członkowskich, należy uchylić decyzję Komisji 95/589/WE z dnia 12 października 1998 r. dotyczącą przedłużenia maksymalnego okresu ustanowionego dla stosowania kolczyków u bydła pochodzącego ze stad hiszpańskich⁽²⁾, która określa szczegółowe przepisy dla Hiszpanii.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Zezwolenie na przedłużenie okresu kolczykowania**

Państwa Członkowskie mogą zezwolić gospodarstwom na przedłużenie do sześciu miesięcy ustanowionego w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 maksymalnego okresu stosowania kolczyków u cieląt krów mlecznych nieprzeznaczonych do produkcji mleka, pod warunkiem że spełnione zostaną warunki określone w art. 2–5 niniejszej decyzji.

Artykuł 2**Warunki przyznawania zezwoleń**

1. Państwa Członkowskie mogą przyznać zezwolenie przewidziane w art. 1, jeżeli zapewnią, że spełnione zostały następujące warunki:

- a) gospodarstwo prowadzi ekstensywną hodowlę krów mlecznych w naturalnych warunkach;
- b) obszar, na którym przechowywane są zwierzęta, charakteryzuje się znacznymi utrudnieniami naturalnymi, które powodują ograniczenie kontaktu z ludźmi;
- c) zwierzęta nie są przyzwyczajone do regularnego kontaktu z ludźmi i zachowują się bardzo agresywnie;
- d) zastosowanie kolczyków umożliwia łatwe przypisanie każdego cielęcia do jego matki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 283 z 21.10.1998, str. 19. Decyzja zmieniona decyzją 1999/520/WE (Dz.U. L 199 z 30.7.1999, str. 72).

2. Państwa Członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria, w szczególności ograniczyć zezwolenia do szczególnych regionów geograficznych lub określonych ras zgodnie z art. 1.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję o stosowaniu niniejszej decyzji oraz o wszelkich kryteriach dodatkowych ustanowionych przez nie zgodnie z ust. 2.

Artykuł 3

Znakowanie

W gospodarstwach, którym przyznano zezwolenia zgodnie z art. 1, kolczyki należy stosować najpóźniej gdy cielę:

- osiągnie wiek sześciu miesięcy,
- zostanie oddzielone od matki,
- opuści gospodarstwo.

Artykuł 4

Skomputeryzowana baza danych

1. Właściwy organ rejestruje w skomputeryzowanej bazie danych dla bydła, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, zezwolenia przewidziane w art. 1 niniejszej decyzji dla gospodarstw beneficjentów.

2. Właściciele zwierząt, zgłaszając narodziny zwierząt zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, informują właściwy organ o każdym zwierzęciu, które nie otrzymało jeszcze oznakowania przewidzianego na mocy niniejszej decyzji.

3. Właściwy organ rejestruje zwierzęta, które nie zostały oznakowane w chwili zgłoszenia ich narodzin, jako zwierzęta nieoznakowane w skomputeryzowanej bazie danych dla bydła.

Artykuł 5

Kontrole

Właściwy organ przeprowadza przynajmniej raz w roku wizytę kontrolną w każdym gospodarstwie, któremu przyznano zezwolenie na mocy art. 1. Wycofuje zezwolenie w przypadku gdy warunki, o których mowa w art. 2, nie są spełnione.

Artykuł 6

Uchylenie

Decyzja 98/589/WE traci moc.

Artykuł 7

Adresaci

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2006/29/WPZiB

z dnia 23 stycznia 2006 r.

uchylające wspólne stanowisko 96/184/WPZiB dotyczące wywozu broni do byłej Jugosławii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 26 lutego 1996 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 96/184/WPZiB⁽¹⁾ dotyczące wywozu broni do byłej Jugosławii, które zostało kilkakrotnie zmienione. W rezultacie, embargo na broń nałożone w 1996 r. ma zastosowanie jedynie wobec Bośni i Hercegowiny.
- (2) Rozwój wydarzeń w Bośni i Hercegowinie, w tym fakt, że Bośnia i Hercegowina obecnie przyjęły i wprowadzają w życie przepisy dotyczące wywozu, przywozu i przewozu broni, które jest zgodne z odpowiednimi normami UE, uzasadnia zniesienie środków ograniczających nałożonych na to państwo zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 96/184/WPZiB.
- (3) Ponadto dnia 21 listopada 2005 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z Bośnią i Hercegowiną w sprawie Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu.
- (4) Wspólne stanowisko 96/184/WPZiB powinno w związku z tym zostać uchylone przy założeniu, że Państwa Członkowskie rygorystycznie stosują Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia przyjęty dnia 8 czerwca 1998 r., zaś w odniesieniu do wywozu broni do byłej Jugosławii uwzględniają one podstawowe cele polityki Unii Europejskiej wobec tego regionu, którymi są utrzymanie pokoju i stabilizacji na tym obszarze, w tym potrzeba kontroli uzbrojenia oraz jego redukcji do najniższego możliwego poziomu oraz środki budowy zaufania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 96/184/WPZiB.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 7.3.1996, str. 1. Wspólne stanowisko ostatnio zmienione wspólnym stanowiskiem 2001/719/WPZiB (Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 49).

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Rady

J. PRÖLL

Przewodniczący

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2006/30/WPZiB**z dnia 23 stycznia 2006 r.****przedłużające i uzupełniające środki ograniczające skierowane przeciwko Republice Wybrzeża Kości Słoniowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 grudnia 2004 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/852/WPZiB w sprawie środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko Republice Wybrzeża Kości Słoniowej⁽¹⁾ w celu wykonania środków nałożonych przeciwko Wybrzeżu Kości Słoniowej na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych nr 1572 (2004) (rezolucji RBNZ). Zgodnie z tą rezolucją, środki te stosowane były do dnia 15 grudnia 2005 r.
- (2) W świetle ostatnich wydarzeń na Wybrzeżu Kości Słoniowej, Rada Bezpieczeństwa NZ przyjęła w dniu 15 grudnia 2005 r. rezolucję nr 1643 (2005) przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających nałożonych rezolucją RBNZ nr 1572 (2004) na okres kolejnych 12 miesięcy.
- (3) Okres obowiązywania środków nałożonych wspólnym stanowiskiem 2004/852/WPZiB powinien zostać zatem przedłużony na kolejne 12 miesięcy od dnia 16 grudnia 2005 r., w celu wprowadzenia w życie rezolucji RBNZ nr 1643 (2005).
- (4) W uzupełnieniu tych środków, pkt 6 rezolucji RBNZ nr 1643 (2005) przewiduje wymóg podjęcia środków w celu zapobiegania przywozowi surowca diamentowego z Wybrzeża Kości Słoniowej, które to środki Wspólnota stosuje już na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2368/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzającego w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Środki nałożone na mocy wspólnego stanowiska 2004/852/WPZiB są stosowane przez okres kolejnych 12 miesięcy, chyba że Rada postanowi inaczej, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami, które mogą zostać przyjęte w przyszłości przez Radę Bezpieczeństwa ONZ.

Artykuł 2

W uzupełnieniu środków, o których mowa w art. 1, bezpośredni lub pośredni przywóz surowca diamentowego z Wybrzeża Kości Słoniowej do Wspólnoty jest zabroniony zgodnie z rezolucją RBNZ nr 1643 (2005), bez względu na to, czy surowiec ten pochodzi z Wybrzeża Kości Słoniowej.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Stosuje się je od dnia 16 grudnia 2005 r. do dnia 15 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 50.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 28. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1574/2005 (Dz.U. L 253 z 29.9.2005, str. 11).

Artykuł 4

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Rady
J. PRÖLL
Przewodniczący

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2006/31/WPZiB
z dnia 23 stycznia 2006 r.
przedłużające środki ograniczające skierowane przeciwko Liberii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 lutego 2004 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/137/WPZiB dotyczące środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko Liberii⁽¹⁾ w celu wdrożenia środków nałożonych na Liberię na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych (RBNZ) nr 1521 (2003).
- (2) W dniu 22 grudnia 2004 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/902/WPZiB⁽²⁾ przedłużające stosowanie wspólnego stanowiska Rady 2004/137/WPZiB na okres 12 miesięcy zgodnie z rezolucją RBNZ nr 1579 (2004).
- (3) W świetle wydarzeń mających miejsce w Liberii, Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła w dniu 20 grudnia 2005 r. rezolucję nr 1647 (2005), która przedłużyła na okres kolejnych 12 miesięcy środki ograniczające dotyczące broni i podróżowania nałożone na mocy rezolucji RBNZ nr 1521 (2003), a także przedłużyła na okres kolejnych sześciu miesięcy środki ograniczające dotyczące diamentów i drewna nałożone na mocy rezolucji RBNZ nr 1521 (2003).
- (4) Okres obowiązywania środków nałożonych wspólnym stanowiskiem 2004/137/WPZiB powinien zostać zatem przedłużony ze skutkiem od dnia 23 grudnia 2005 r. w celu wprowadzenia w życie rezolucji RBNZ nr 1647 (2005),

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. Środki nałożone na mocy art. 1 i 2 wspólnego stanowiska 2004/137/WPZiB są stosowane przez okres kolejnych 12 miesięcy, chyba że Rada postanowi inaczej, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami, które mogą zostać przyjęte w przyszłości przez Radę Bezpieczeństwa ONZ.
2. Środki nałożone na mocy art. 3 i 4 wspólnego stanowiska 2004/137/WPZiB są stosowane przez okres kolejnych sześciu miesięcy, chyba że Rada postanowi inaczej, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami, które mogą zostać przyjęte w przyszłości przez Radę Bezpieczeństwa ONZ.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Jest ono stosowane od dnia 23 grudnia 2005 r. do dnia 22 grudnia 2006 r.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2006 r.

W imieniu Rady
J. PRÖLL
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 12.2.2004, str. 35.

⁽²⁾ Dz.U. L 379 z 24.12.2004, str. 113.